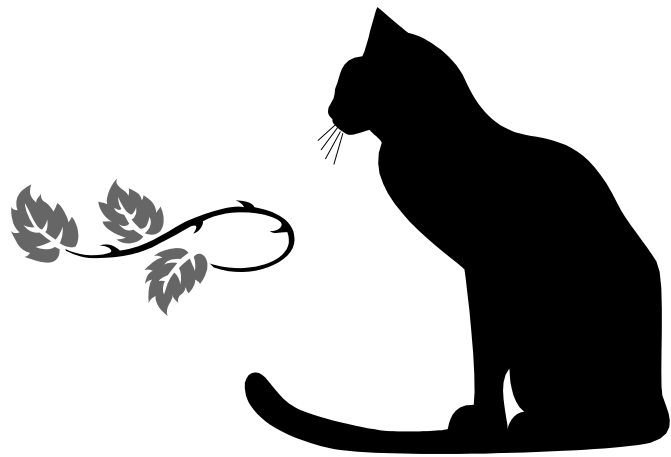

NORSK HUSKATTFORENING

Ragnhild Schibbyes vei 36
0968 Oslo
Telefon 22 10 93 54
Konto 7877.08.49100
Mail: beikeset@gmail.no
Hjemmeside:
<http://norskhuskattforening.net>

Mattilsynet
Hovedkontoret
Felles postmottak
Postboks 383
2381 Brumunddal
E-post: postmottak@mattilsynet.no

Oslo, 28. oktober 2009

HØRING – FORSLAG TIL FORSKRIFT OM MERKING AV KATT Saksnummer 2008/147863

Norsk Huskattforening viser til brev fra Mattilsynet datert 08.10.2009 vedrørende forslag til forskrift om merking av katt og til [Mattilsynets nettside](http://www.mattilsynet.no/regelverksutvikling/horinger/h_ring_forslag_til_forskrift_om_merking_av_katt_72574) http://www.mattilsynet.no/regelverksutvikling/horinger/h_ring_forslag_til_forskrift_om_merking_av_katt_72574

Forskriften om merking av katt er fastsatt av Landbruks- og matdepartementet med hjemmel i lov 19. juni 2009 nr 97 om dyrevelferd § 10, § 34 og § 36.

§ 1. Formål

Formålet med forskriften er å fremme god velferd og respekt for katter.

Kommentar fra Norsk Huskattforening:

Formålet må hovedsakelig være å få ned antallet hjemløse katter ved å oppfordre katteeiere til både ID-merke og kastre sine katter. En ID-merket ukastret katt forebygger til en viss grad hjemløshet hos den ID-merkete katten selv, men ikke til alle de kattungene som denne katten kan bli opphav til. Kravet om ID-merking av katt må være det første skritt i å ansvarliggjøre katteeiere. Dette må etterfølges av en sterk oppfordring til katteeiere om å kastre sine katter. Det er kun en kombinasjon av ID-merking og kastrering som vil redusere antallet hjemløse katter og således fremme god velferd og respekt for katter. Mattilsynet

må informere utad om problemet med hjemløse katter og at ID-merking/kastrering er den viktigste løsningen på dette problem.

§ 2. Virkeområde

Forskriften gjelder mikrochipmerking av katt og registrering av opplysninger om eier i et register.

Forskriften gjelder ikke for katter som er øremerket med tatovering og hvor opplysninger om eier er registrert i et register når denne forskrift trer i kraft.

Kommentar fra Norsk Huskattforening:

Ingen kommentarer.

§ 3. Merking

Eiere skal merke katten sin med en mikrochip som oppfyller ISO-standard 11784 eller vedlegg A til ISO-standard 11785.

Mikrochipen skal injiseres under huden på katten, og inneholde et nummer som identifiserer hvem som er kattens eier.

Merkingen skal skje innen katten er 7 måneder gammel.

Kommentar fra Norsk Huskattforening:

Katteiere må oppfordres til å merke sine katter så tidlig som mulig, helst ved første vaksinerings som kattunge eller før kjønnsmoden alder da løpetiden inntreffer. Løpetid forårsaker ofte at en katt kommer bort grunnet lite utviklet stedsans. Er katten da verken kastret eller ID-merket, kan dette forårsake hjemløshet både for katten selv og de kattunger som katten kan bli opphav til. Med henblikk på nedenstående § 7 om at det kan ilegges et overtredelsesgebyr av Mattilsynet på kroner 1500,- for å overtrede forskriften, er det betenkelig å fastsette et krav, ledsaget av overtredelsesgebyr, om når merking skal skje. Det er vanskelig å fastslå med sikkerhet en ukjent katts alder. Veterinærer fastslår en katts alder ved å se på en katts tenner og allmenntilstand. Det har vist seg flere ganger når man har funnet en umerket katts eier at den antatte alder antydte fra veterinær ikke har stemt med kattens virkelige alder. Ved ett tilfelle ble således en hjemløs katt anslått til å være 1-2 år. Da kattens eier ble funnet, kunne man ved å jevnføre med kattens vaksinasjons- og kastreringskort se at katten var hele 12 år gammel!

Et krav om merking innen katten er 7 måneder ledsaget av en bot, må bortfalle da en katts alder er vanskelig å fastslå. I stedet for et krav må det oppfordres til å merke katten så tidlig som mulig, helst som kattunge, før den slippes ut.

Informasjon gjennom pressen og media om viktigheten av merking av katter, helst i ung alder, må snarest opptrappes i forbindelse med at forskriften trer i kraft allerede den 1.januar 2010.

Konklusjon:

Et krav om obligatorisk merking skal settes uten aldersbegrensning. Det oppfordres til merking før kjønnsmoden alder. Kravet om merking innen katten er 7 måneder må bortfalle da det er vanskelig å fastslå en umerket katts alder. Eieren av/den som påberoper seg eiendomsretten til en umerket katt skal påbys med tvang å bekoste alle utgifter forbundet med ID-merking av sin katt. Den som ikke følger påbudet, kan ilegges et overtredelsesgebyr av Mattilsynet på kroner 1500,-, samt bekoste ID-merking og eventuell omplassering av katten. Mattilsynet bør øremerke pengene som kommer i form av bøter til ID-merking, kastrering og vaksinerings til dyrene som frivillige organisasjoner overtar fra Mattilsynet.

§ 4. Registrering

Kattens identifikasjonsnummer sammen med eiers navn, adresse og personnummer skal registres i et register.

Når en merket katt overdras, flyttes eller dør, skal eier opplyse om dette til registeret.

Opplysninger i registeret slettes etter 20 år fra første registrering.

Enhver som kjenner en katts identifikasjonsnummer, kan få tilgang til opplysninger om registrert eier.

Register med personopplysninger om eier av katt drives av eller på vegne av Mattilsynet.

Kommentar fra Norsk Huskattforening:

Norsk Huskattforening fraråder at ID-merkete katter skal registreres i Mattilsynets Tilsynssystem(MATS). ID-merkingen av katter bør ikke inkluderes i sensitive opplysninger innenfor MATS. Norsk Huskattforening mener at det er bedre å opprette en avtale med Dyreidentitet om driften av registeret.

Norsk Huskattforening går imot at personnummer skal oppgis. Dette strider mot den enkelte persons krav om anonymitet overfor sensible opplysninger. Ved at personnummeret oppgis, vil vedkommende person innlemmes i et landsomfattende register, Altinn, som er en nettportal og en teknisk plattform for å levere elektroniske skjemaer til det offentlige, samt tilbyr andre elektroniske tjenester, som meldinger fra det offentlige og innsynstjenester i det offentlige. Mattilsynet ved MATS deltar i Altinn som inneholder sensitive opplysninger blant annet om en persons helse og eventuelle straffbare handlinger. Slike opplysninger er ikke nødvendige for driften av et ID-merkingsregister. I dag oppgis eiers navn, adresse og telefonnummer ved registrering av ID-merkete katter. Det må også være tilstrekkelig i det nye registeret.

Det er en selvfølge og plikt at når en merket katt overdras, flyttes eller dør, skal eier opplyse om dette til registeret.

Opplysninger i registeret bør ikke slettes etter 20 år fra første registrering idet ikke så få katter i dag kan leve lenger enn 20 år.

§ 5. Tilsyn og vedtak

Mattilsynet fører tilsyn og kan fatte nødvendige enkeltvedtak for å oppnå etterlevelse av bestemmelser gitt i eller i medhold av denne forskriften. Mattilsynet kan avlive umerkede katter eller omplassere dem uten at det ytes vederlag til personer som påberoper seg eiendomsrett til dyret.

Kommentar fra Norsk Huskattforening:

Norsk Huskattforening foreslår følgende ledd fjernet eller endret:

”Mattilsynet kan avlive umerkede katter eller omplassere dem uten at det ytes vederlag til personer som påberoper seg eiendomsrett til dyret.”

Et slikt forslag er en blanko fullmakt til å avlive katter som eieren av/den som påberoper seg eiendomsretten til katten ikke har rukket å ID-merke. Dersom det åpnes for å avlive umerkede katter, kan enhver ut fra personlige motiver, med hjemmel i loven ta livet av en annens katt under påskudd av at den ikke er merket. Forslaget strider mot forskriftens formålsparagraf om å fremme god velferd og respekt for katter. En umerket katt skal ikke måtte dø fordi eier ikke har merket den. Derimot skal man finne et godt, nytt hjem til en umerket katt man ikke finner eier til. Den nye eier skal forpliktes til å ID-merke og om nødvendig kastrere katten. Finner man eier/den som påberoper seg eiendomsretten til katten, og denne vil ta vare på katten på en akseptabel måte, skal vedkommende påbys å betale kostnaden ved ID-merking/eventuelt kastrering, samt om nødvendig få hjelp fra Mattilsynet for å legge forholdene til rette for at katten skal få et godt liv. Dersom Mattilsynet overfører ansvaret for å omplassere en umerket katt med eller uten kjent eier til en frivillig dyrevernorganisasjon, må Mattilsynet dekke en stor andel av de kostnader som denne organisasjonen får i forbindelse med omplasseringen.

Konklusjon:

Leddet ”Mattilsynet kan avlive umerkede katter” må i sin helhet bort. Å avlive en katt som eier uheldigvis ikke har merket, gir signal om at en katts liv har liten verdi og er i strid med forskriftens formål om å fremme god velferd og respekt for katter. Det er ingen velferd for en umerket katt å miste det eneste den eier; sitt eget liv. Å avlive andres katter er i henhold til norsk lov straffbart i medhold av Straffeloven og Viltloven (Jaktloven).

I stedet for avliving av hjemløse, umerkede katter bør kommuner og Mattilsynet samarbeide med interesseorganisasjoner om den internasjonalt anerkjente omsorgsmodellen TVAR (Trap Vaccinate Alter Release), hvor kattene fanges inn, vaksineres, kastreres/merkes og enten omplasseres eller settes ut igjen til et matingsprogram med ly. Samtidig må det offentlige gripe tidlig inn overfor

uansvarlig kattehold og kreve kastrering/merking der det er nødvendig. På sikt vil dette, i motsetning til avlivingsaksjoner, varig og stabilt redusere antallet hjemløse katter.

Omplassering av umerkede katter kan stå med de forbehold som gis over.

§ 7 Overtredelsesgebyr

Den som forsettlig eller uaktsomt overtrer bestemmelser gitt i eller i medhold av denne loven, kan ilegges et overtredelsesgebyr av Mattilsynet på kroner 1500,-. Vedtak om overtredelsesgebyr er tvangsgrunnlag for utlegg.

Kommentar fra Norsk Huskattforening:

Jfr kommentarer i § 3 over vedrørende krav om alder ved ID-merking. Norsk Huskattforening støtter et krav om obligatorisk merking, men mener imidlertid at et overtredelsesgebyr på kroner 1500,- for ikke å ID-merke sin katt, også kan få uheldige følger. Kravet om overtredelsesgebyr kan føre til at en katteeier bevisst lar være å ID-merke sin katt for derved å unngå og bli konfrontert med gebyret dersom deres katt skulle bli scannet. Dette bør nok tas med i vurderingen om et eventuelt krav om merking skal ledsages av et gebyr.

Konklusjonen blir som i § 3 over:

Et krav om obligatorisk merking skal settes uten aldersbegrensning. Det oppfordres til merking før kjønnsmoden alder. Kravet om merking innen katten er 7 måneder må bortfalle da det er vanskelig å fastslå en umerket katts alder. Eieren av/den som påberoper seg eiendomsretten til en umerket katt skal påbys med tvang å bekoste alle utgifter forbundet med ID-merking av sin katt. Den som ikke følger påbudet, kan ilegges et overtredelsesgebyr av Mattilsynet på kroner 1500,-, samt bekoste ID-merking og eventuell omplassering av katten. Mattilsynet bør øremerke pengene som kommer i form av bøter til ID-merking, kastrering og vaksinerings til dyrene som frivillige organisasjoner overtar fra Mattilsynet.

§ 8 Tvangsmulkt

Mattilsynet kan ilegge tvangsmulkt i form av engangsmulkt eller løpende dagmulkt til den som unnlater å etterkomme et enkeltvedtak innen fastsatt frist. Vedtak om tvangsmulkt er tvangsgrunnlag for utlegg. Tilsynsmyndigheten kan frafalle påløpt tvangsmulkt.

Kommentar fra Norsk Huskattforening:

Ingen kommentarer.

§ 9 Straff

Overtredelse av bestemmelser gitt i eller i medhold av forskriften er straffbart i henhold til dyrevelferdsloven § 37.

Kommentar fra Norsk Huskattforening:

Ingen kommentarer.

§ 9. Dispensasjon

Mattilsynet kan i særlige tilfeller dispensere fra bestemmelser i denne forskriften og sette vilkår for dispensasjonen, forutsatt at det ikke vil stride mot Norges internasjonale forpliktelser, herunder EØS-avtalen.

Kommentar fra Norsk Huskattforening:

Norsk Huskattforening mener at dispensasjonsadgangen skal benyttes dersom Mattilsynets forslag om aldersbestemt ID-merking, hjemmel om avliving og ikrafttredelse så tidlig som den 1. januar 2010 vedtas i strid med Norsk Huskattforenings forslag på disse punkter.

§ 10. Ikrafttredelse

Denne forskriften trer i kraft 1. januar 2010

Kommentar fra Norsk Huskattforening:

Norsk Huskattforening mener at forskriften må gjøres bedre kjent og få virke en tid før den trer i kraft så tidlig som 1. januar 2010. Innføres forskriften 1. januar 2010, må dispensasjonsadgangen brukes ofte i en overgangsperiode.

Mattilsynet ber høringsinstansene særlig uttale seg om følgende:

1. hvorvidt krav om ID-merking av katt bør forskriftfestes, eller om det heller bør arbeides for mer utstrakt bruk av frivillig merking.

Svar fra Norsk Huskattforening på pkt. 1:

Norsk Huskattforening mener at krav om ID-merking er et godt virkemiddel for å sikre bedre dyrevelferd ved at antall hjemløse katter reduseres. Frivillig merking vil som i dag fortrinnsvis appellere til de mest ansvarlige katteeiere. Man vil derfor ikke ved frivillighet få se de ønskede positive resultater av en forskrift om ID-merking.

Norsk Huskattforening mener derfor at krav om ID-merking av katt skal forskriftfestes, men at dispensasjonsadgang bør gis som nevnt i Norsk Huskattforenings kommentar til § 9. Dispensasjon.

2. hvorvidt forskriften kun skal gjøres gjeldende i noen avgrensede geografiske områder.

Svar fra Norsk Huskattforening på pkt. 2:

Norsk Huskattforening mener at problemet med hjemløse katter er likt fordelt over hele landet selv om enkelte kommuner er flinkere til å varsle om problemet og således tydeliggjøre det bedre. Forskriften bør derfor gjøres gjeldende over hele landet for å sikre at dyrevelferden blir like god alle steder.

3. hvorvidt forskriften skal begrenses til bare å gi Mattilsynet hjemmel til å avlive eller omplassere katten uten at det ytes vederlag til personer som påberoper seg eiendomsretten til dyret.

Svar fra Norsk Huskattforening på pkt. 3:

Avliving av friske umerkede katter er som nevnt ovenfor i Norsk Huskattforenings kommentar til §5 ikke akseptabelt og strider mot Straffeloven og Viltloven (Jaktkoven). I den forbindelse mener Norsk Huskattforening at Mattilsynet har oversett disse premissene i den internasjonale Kjæledyrkonvensjonen som Norge har ratifisert:

*“Recognising that man has a moral obligation to respect all living creatures and bearing in mind that pet animals have a special relationship with man; “
Considering the importance of pet animals in contributing to the quality of life and their consequent value to society.”*

Mattilsynet skal sørge for et nytt godt hjem til en umerket katt dersom kjent/ukjent eier ikke er i stand til å ta vare på katten på en akseptabel måte eller dersom kjent eier ikke tar imot eller etterlever hjelp fra Mattilsynet for å sikre katten et akseptabelt liv i henhold til Dyrevelferdsloven.

Konklusjon:

Forskriften skal ikke begrenses eller gi Mattilsynet hjemmel til å avlive umerkede katter med kjent/ukjent eier. Mattilsynet skal tilstrebe å finne nye gode hjem til umerkede katter som angitt i svar pkt. 3 over.

Med vennlig hilsen

Norsk Huskattforening <http://norskhuskattforening.net>
Leder Bodil Eikeset